

Till trafikförsäkringsbolagen

Jämkning av skadeersättning till förare vid rattonykterhet och medverkan till skadan genom vårdslöshet

(Jfr nr 14/1979 och nr 15/1979)

Ärendet behandlades vid nämndens sammanträde 17 oktober 1979.

En kvinna N.N., född 17.2.1947, skadades vid en trafikolycka 2 april 1977. Hon ådrog sig därvid en fraktur på nedre delen av höger lårben. Invaliditeten bedöms till 15 % definitivt från och med 25 april 1978. Skaderegleringen i ärendet avser ersättning under invaliditetstid. - N.N. har enligt uppgift av bolaget godkänt jämkning såvitt avser ersättningen under sjuktid.

Enligt 12 § 1 st trafikskadelagen kan trafikskadeersättning med anledning av personskada jämkas, om den skadelidande själv uppsåtligen eller genom grov vårdslöshet har medverkat till skadan. Ersättning till förare som har gjort sig skyldig till brott som avses i 4 § lagen (1951:649) om straff för vissa trafikbrott kan även jämkas, om föraren därvid genom vårdslöshet har medverkat till skadan.

I sitt yttrande i ärendet 17 oktober 1979 anförde nämnden (Öhman, Ingegerd Westlander, Wennborg och Höglund) följande.

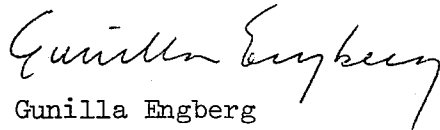
"N.N. var bingovärdinna vid tiden för trafikolyckan och har efter olyckan återgått till detta arbete. Hon synes inte ha lidit någon inkomstförlust till följd av skadan, vilket hon inte heller gör gällande. N.N. torde således inte vara berättigad till ersättning för inkomstförlust.

N.N. har vissa merkostnader för bl.a. resor. Hon har anspänning i förvärvsarbetet och i arbetet i hemmet. För sådana kostnader och o-lägenheter från 25 april 1978 samt för lyte och men bör N.N. erhålla

ersättning i form av ett engångsbelopp. Hennes ersättning för kostnader och olägenheter bör i och för sig skäligen grundas på ett genomsnittligt årsbelopp för livstiden av 2.000 kronor, vilket bör kapitaliseras efter en faktor av 17,2. I och för sig skäligen ersättning för lyte och men kan beräknas till 10.000 kronor. Engångsbeloppet bör således i och för sig bestämmas till 45.000 kronor.

N.N. är dömd för rattonykterhet i samband med olyckan. Av trafikmålsanteckningarna framgår att hon vid olyckstillfället förde personbil på en gata i Göteborg och att hon i en vänsterkurva fick sladd på bilen, som kom över på motsatta körbanan med sammanstötning med en mötande bil som följde. Även om åtalet mot N.N. inte omfattade ansvar för vårdslöshet, får emellertid av den för nämnden tillgängliga utredningen anses framgå att hon orsakat olyckan genom att köra vårdslöst. N.N. har således gjort sig skyldig till rattonykterhet och genom vårdslöshet medverkat till skadan. Skadeersättningen bör med hänsyn härtill jämkas till två tredjedelar."

Stockholm 17 oktober 1979

Gunilla Engberg